

henvise hertil i § 126, saavel som senere i § 128; naar en saadan Henvisning ikke desto mindre er optagen i Lovforslaget, er det, fordi man har anset det hensigtsmæssigt at henlede Skipperens Opmærksomhed paa den almindelige Regel i § 141 paa de enkelte Steder, hvor der bliver Anvendelse for den.

Ved § 127, der indeholder Reglen om Befragterens Forpligtelse til i Tilfælde af Udlosning af indladet Gods at godtgøre Skipperen Omkostninger og Forsinkelser, turde der efter det ovenfor anførte iftun være Anledning til at erindre om, at Erstatningen for Ophold i Anledning af Udlosningen udover Overliggedagene efter Omstændighederne maa kunne blive meget større end Overliggedagspenge, saafom naar Opholdet fører til, at Skibet fryser inde, eller at Forragteren forhindres i at opfylde en anden indgaaet Kontrakt og derfor isalder Ansvar osv.

Naar Rejsen er begyndt, det vil sige, naar Skibet er afsejlet fra det Sted, hvor Rejsen begynder, er det naturligt, at Befragteren ikke kan fritages for at opfylde sine Forpligtelser, navnlig til at betale den fulde betingede Fragt m. m. Denne Regel modificeres imidlertid i § 128 noget for det Tilfælde, at Skibet er befragtet til at afgaa for at indtage Ladning paa et andet Sted og Kontrakten i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 126 1ste og 2det Stykke opsiges eller hæves inden Skibet afgaar fra Lastpladsen. I dette Tilfælde, hvor Skipperen slipper for en Del Udgifter og paa Stedet kan søge ny Fragt, er det fundet billigt, at Befragteren kun skal betale tre Fjerdedele af Fragten. Af lignende Grunde bestemmes det i § 128 2det Punktum, at, naar Kontrakten angaar flere Rejser, skal der alene betales fuld Fragt for den eller de Rejser, som ere begyndte, men kun halv Fragt for den følgende og en Fjerdedel for de øvrige, ligesom der, hvor Kontrakten angaar Udrejse og Hjemrejse, kun skal betales tre Fjerdedele af Fragten for begge disse Rejser, der forsaavidt betragtes som een Rejse, naar Kontrakten hæves inden Tilbagereisen er begyndt. Derhos komme de i § 130 givne Regler om Afkortning for besparende Udgifter for Skibet og for Halvdelen af eventuel ny Fragt til Anvendelse ogsaa i de heromhandlede Tilfælde. — Befragteren kan imidlertid, selv om han betaler Hyre efter de saaledes angivne Regler, ikke uden videre forlange Rejsen standset og sit Gods udloset; han maa, efter § 128 2det Stykke, vente dermed indtil Skibet af en eller anden Grund anløber et Sted, hvor Udlosning kan ske, og han maa da foruden Fragt godtgøre Skipperen de ved en saadan Udlosning i Mellem-

havn foranledigede særegne Udgifter og Tab. Ere disse Udgifter mindre end de Udgifter, som vilde have været at afholde af Fragten paa Bestemmelsesstedet, kan Befragteren imidlertid i Medfør af § 130 forlange Afdrag i Fragten for Forfellen.

Medens §§ 126—128 angaa Befragtning af helt Skib handler § 129 om det Tilfælde, hvor Skibet er befragtet delvis af flere. Det er allerede ved § 126 fremhævet, at i saadant Fald kan den enkelte Befragter ikke fordrø Kontrakten hævet for Rejsens Begyndelse imod at betale halv Fragt; dette kunne Befragterne kun gøre, naar de alle ere enige derom, thi kun da faar Skipperen Skibet til sin frie Raadighed. Den enkelte Befragter kan vel hæve Kontrakten for sit Bedkommende, men han maa da alligevel betale fuld Fragt, og hans Ret til at faa sine Varer udloste, er, som ovenfor bemærket, betinget af at saadant kan ske uden Forulempelse for de andre Befragtere derved, at Rejsen forsinkes, eller paa anden Maade, t. Eks. derved, at Udlosningen nødvendiggør Omstuvning af den øvrige Ladning. Ej heller kommer Bestemmelsen i § 126 om, at Skipperen er berettiget til at anse Kontrakten i sin Helhed for hævet, naar Ladning ikke leveres for Udlobet af Overliggedagene, til Anvendelse, fordi en enkelt Befragter ikke leverer sin Ladning; Skipperen er naturligvis uden Henhyn hertil nødt til at afgaa til Bestemmelsesstedet. At den enkelte Befragter foruden Fragt efter Omstændighederne skal betale Erstatning for Overliggedage, yderligere Ophold og særlige Udgifter m. m., der forvoldes Skipperen ved Udlosningen, forstaar sig af sig selv. Paa den anden Side komme Reglerne i § 130 den Befragter til gode, som maa betale fuld Fragt for ikke aflevert Gods.

Om § 130 er i Anledning af de foregaaende §§ 126—129 allerede talt. Der skal derfor her kun bemærkes, at det ikke er fundet rigtigt, saaledes som D. L. 4—2—4 gør, at betinge Skipperens Krav paa Fragt for ikke affendt Gods af en særlig Konstatering af, at det paagældende Skibsrum er ledigt ved Skibets Afrejse, og ej heller at paalægge ham at søge at faa andet Gods i Stedet for det ikke affendte. Det kan formentlig ikke med Føje paalægges Skipperen at udvise en særlig Virksomhed for at lette en Befragter, der mistiligholder sin Kontrakt, Ansvar for herfor. Der tilstaas fremdeles heller ikke den første Befragter hele Udbyttet af den nye Fragt, som Skipperen maatte faa, men kun Halvdelen. Dels vil det ofte være forbundet med i alt Fald nogen Tids-spilde og Ulejlighed for Skipperen at faa en